

Ballagási búcsúbeszéd

Kedves Tanárok, Diáktársak, Szülők, Hozzátartozók!

Amikor felkértek rá, hogy búcsúbeszédet mondjak a ballagáson, felvetődött bennem, hogy kiálljak, és szépen hangzó, és helyenként kétes igazságalapú mondatokkal szórakoztassam a hallgatóságot, de aztán rájöttem, hogy a mai napon úgyis annyi szép beszéd hangzik el, és egyébként is jobban szeretem a tényekkel alátámasztott kijelentéseket, hogy inkább egy statisztikai elemzést ismertetek. Egy, az évfolyam által kitöltött, kérdőív adatait használtam fel.

Ebből kiderült, hogy mennyire sokat jelent nekünk az iskola, hiszen a kitöltők 51%-ának, tehát több, mint a felének, közelebb áll a szívéhez, mint a kocsmá, és a végzősök 73,3%-át büszkeséggel tölti el, hogy piarista diák. Ez már alapból nem kis dolog! Ezen felül még az is kiderült, hogy egy csomó értéket, amiket tanáraink sokszor látszólag eredménytelemül próbáltak nekünk átadni, talán mégis célba értek. A kérdőív által a végzősöknek lehetőségük nyílt az iskola által nyújtott értékek osztályzására, egy 0-5-ig terjedő skálán (tanároknak talán ismerős lehet a módszer)

Kezdeném a Pietással, a kegyes hittel, azaz az iskola lelkeségével, ami előkelő 4,1-es átlagot kapott. Érdekességként szeretném megjegyezni, hogy a 175 cm-nél magasabb diákok osztályzása alapján jobb átlagot kapna, ami valószínűleg annak tudható be, hogy ők közelebb vannak az éghez... Az is elmondható azonban ezekről a magasabb egyedekről, hogy ha az ebéd és a mise közül kéne választaniuk, szinte mind az étkezést választanák. Ekkora testet azonban fenn kell valahogyan tartani, így ez talán megérthető. A misék védelmében megjegyezném azt is, hogy a végzősöknek jóval több, mint a fele még fizika óra helyett is ezen venne részt szíve szerint.

A piarista nevelés jó hatásai megmutatkoznak abban is, hogy évfolyamunknak mindössze 1/3-a él nagy lábon, a többiek nem mentek a 40-es szám fölé. Évfolyamtársaimat megkértem arra is, hogy írják le azt a három szót, ami eszükbe jut az iskoláról. A váci Piar lelkeségének erősségét mutatja, hogy ezen szavak között, még ha szerepelt is a konzervatív, a pokol a börtön és a pszichiátriai szakosztály, mégis sokkal nagyobb hangot kaptak az olyan szavak, mint a hit, a lelkeség, az értékek és a vallás.

Szintén sok szó utalt az iskola közösség jellegére, úgy, mint: barátok, haverok,

meghitt közeg, otthon, vérnyolajok, családias, sok-sok Rübi... Sőt ez az érték az évfolyamtól 4,4-es átlagot kapott az ötös skálán. Ez a közösség megutakozhat osztályokban, koliban, Kalazancius mozgalomban, Piar cserkészletben, és tényleg bármilyen téren.

Korábban említettem már a Pietast, úgyhogy most jöjjön a Litterae, a tudomány, az oktatás, ami kereken 4-est kapott. Különleges, hogy a tantárgyak szeretetében körülbelül egyenlő az eloszlás, és csupán 3-an vannak, akik minden tantárgyat utálnak, de őket most név szerint nem nevezném meg...

A 4,2-es átlagú programok, a 4,1-es átlagú sport-, és 4,0-s átlagú kulturális élet mutatják az iskolánk színességét élménydúságát. A végzősök nagyjából fele-fele arányban oszlanak meg a diákkönyha és a műfüves pálya között, a nagy tesitermet azonban 46,6 %-kal többen választanák, mint a könyvtárat. A Ki mit tud? és a Migazzi szeretői között szoros küzdelem alakult ki, de végül 53,3%-ot elérve a Ki mit tud? győzedelmeskedett. A korábban Christian party, most Piar party a farsanggal vetélkedett, és itt is megközelítőleg ugyanannyi a két program népszerűsége. A rekollekció 46,7%-ot elérve maradt le kicsivel a pályaorientációs nap mögött, az osztálykarácsonyok nagyobb népszerűségnek örvendtek, mint a nyílt napok, bár ezek talán nem is annyira összehasonlíthatóak. Az osztálykirándulások elsöprő győzelmet arattak a lelki gyakorlatok felett, de az utóbbiaknak is akadt egy 8,9%-os tábora. Talán nem sorolom már tovább ezeket a nehezen összehasonlítható programpárokat... Mindössze néhány témába vágó szót olvasnék még fel a beérkezett válaszokból: élmény, jók a programok, kalandos, élmény teli, élet...

Csupán egy vizsgált szempont maradt hátra, mégpedig a legmagasabb, 4,6-os átlagot elérő kaja. A végzős diákok több mint a fele a menzát választaná a meki helyett, és majdnem a fele a sulis büfét a Vasu helyett, bár, ha a HBH-ról lenne szó, lehet, hogy ez az arány romlana... A három szavak között is egyik legnépszerűbb volt a menza és a kaja. Regő egyenesen kijelentette megjegyzésben, hogy személyes rabszolgája lesz az örök vadászmezőkön a konyhás néniknek.

Az elemzés végén szeretnék még felolvasni néhány érzést, ami most van bennünk, hogy elhagyjuk a Váci Piarista Gimnáziumot. Híres diáktársaim érzései közül válogattam ezeket.

Sokan úgyérik magukat, mind egy szomorú emogi. Verusnak egy kicsit üresebb lesz a szivecskéje. Vivi nagyon szomorú vagyok, mert tényleg a második otthona lett a Piar. Köszön mindent! Dokacsban nagyon szomorú érzéseket kelt, de egy kis büszkeség is van benne. Zsófinak hiányozni fog, de már várja a változást. Cecét nem szokorítja el. Csenge egy kis verset is küldött:

Eljött a búcsú perce,
Hihetetlen! Már ballagok!
Jó iskolám búcsút mondok.
Elszállt nyolc év,
De nem múlhat el nyomtalan,
Mert arra, amit tanultam építhetek biztosan.

Fontosnak tartom még közvetíteni Tábi üzenetét, mely szerint Vasuba/HBH-ba ha talizik bárkivel, vendége egy pohár vízre.

És mivel ez csupán egy statisztikai elemzés, nem szándékoztam köszönetet mondani a szerzeteseknek, tanároknak és Igazgató úrnak, de nem hallgathatom el azt a tényt, hogy a három szavak között szerepeltek a papok, a jófej tanárok, és, hogy az adatok alapján az évfolyamunk 60%-ának szívéhez közelebb áll Kalász Ákos Igazgató úr, mint maga Kalazanci Szent József. A három osztály fejét pedig olyan népszerűség övezi, hogy a 12.-esek 84,4%-a osztályfőnökét választaná két nagy pofon helyett.

És azt hiszem már csak az maradt hátra, hogy jómagam is köszönetet mondjak az iskolának a tanároknak, nektek, és elgondolkozzak rajta: A Központi Statisztikai Hivatalban dolgozzak, vagy visszajöjtek a Piarba tanítani?

Fornay Margit (12.A)